



Finanțat de  
Uniunea Europeană  
Proiect nr. 10/2021/10.10.2021



Planul Național  
de Redresare și Reziliență

Școala Gimnazială „Traian Dârjan”, Cluj-Napoca

# Muguri de lumină



Nr. 29, vol. 2, aprilie 2026

ISSN 2068-3197



#### ECHIPA REDACȚIONALĂ

Gabor Vanesa, clasa a VII-a A - editor  
Ungur Izabela, clasa a VI-a  
Bontea Rebeca, clasa a VII-a B  
Mănășturean Emanuela, clasa a VIII-a  
Bria Alexandra, clasa a VIII-a  
Muzur Mădălina, clasa a VII-a A  
Adam Ana, clasa a VII-a A  
Cojocnean Denis, clasa a VII-a A  
Kovacs Jessica, clasa a V-a

#### COORDONATORI REVISTĂ

Prof. Mihai Alina  
Prof. Neag Oana

#### CADRE DIDACTICE COORDONATOARE ELEVI

Prof. Mihai Alina  
Prof. Iojiban-Popan Alexandra  
Prof. Talos Adela  
Prof. Neag Oana  
Înstitutor Pădurean Tiberiu

#### COPERTĂ ȘI DESIGN

Lăcătuș Ioan (clasa a VII-a A), Berchi Raluca (clasa a VIII-a), Lăcătuș Andreea (clasa a V-a B), Lăcătuș Mirela (clasa a VI-a) coordonați de prof. Neag Oana

#### DIRECTOR,

Prof. MIHAELA-MARIA PĂVĂLUȚĂ



## Pe urmele lui Eminescu

Cu prilejul Zilei Culturii Naționale, elevii Școlii Gimnaziale „Traian Dârjan” din Cluj-Napoca organizează o expoziție dedicată culturii și identității românești. Inspirată de opera și personalitatea lui Mihai Eminescu, lucrările realizate de elevi evidențiază creativitatea, sensibilitatea și respectul față de valorile literare și tradițiile naționale.



Expoziția, intitulată „Pe urmele lui Eminescu”, oferă un dialog între trecut și prezent, îmbinând elemente clasice cu perspective moderne asupra moștenirii culturale românești. Prin desene, colaje și alte creații artistice, elevii transmit emoție și apreciere pentru patrimoniul cultural, demonstrând că valorile autentice pot fi duse mai departe de noile generații.

Expoziția este amenajată în fața bibliotecii și reprezintă o invitație deschisă tuturor celor care doresc să descopere frumusețea operei eminesciene prin ochii copiilor.





Foto: Mihaela, Andra, Iasmina și Flavia, la serbarea de Ziua romilor

## Tradiții și obiceiuri rome

În șatră, un loc aparte îl are familia. Cu cât o familie este mai numeroasă, cu atât ea este mai respectată. Capul familiei este bărbatul; el este acela care aduce banii în casă. Femeia trebuie să aibă grijă de copii, să-i spele, să le gătească, să-i educe și să-i învețe și limba romani. Ea își învață fetele să coasă, să spele, să gătească, să-și coasă fustele șișorturile și să ghicească. Toate acestea trebuie învățate de foarte devreme deoarece fetele „mărită” de la 12-13 ani. Și femeia aduce bani și mâncare în casă de la ghicit și descântat. Tatăl își învață fiii să confecționeze căldări și cazane. Când se însoară, băiatul de rome își aduce, nevasta să locuiască în casa tatălui său. Nurorile stau cu soacra, ele trebuie să-și ajute soacrele în gospodărie. Galbenii și banii se strâng la un loc și tatăl este acela care are grijă de ei iar, după moartea acesuia, băiatul cel mare (dacă sunt mai mulți băieți) e cel care are grijă de bani și galbeni și de ceilalți membri ai familiei.

Înainte, cortul și căruța erau totul pentru rrom. Se spunea că rromul fără cal și căruță nu era rrom. Acum, în locul cortului și-au făcut case mari, cu multe camere și intens colorate, drept urmare, cine are casă mare și galbeni mai mulți, acela este bine văzut în șatră. Unii rromi și-au făcut pe acoperișurile caselor niște turnulețe, acestea pentru a-i aminti lui Dumnezeu să nu uite acea familie și s-o binecuvânteze. Astăzi rromii își construiesc vile frumoase, ce seamănă foarte mult cu cele ale gagiilor. Doar vara mai întâlnim corturi așezate la marginea satelor sau a pădurii; aici vin rromii să-și câștige banii din confecționarea cazanelor. Toamna se întorc la casele lor, cumpărându-și porci pentru Crăciun și tot ce le trebuie pentru iarnă. Alții și-au deschis magazine sau baruri, având vânzători gagii(români).

Vara mai întâlnim corturi așezate la marginea satelor sau a pădurii; aici vin rromii să-și câștige banii din confecționarea cazanelor. Toamna se întorc la casele lor, cumpărându-și porci pentru Crăciun și tot ce le trebuie pentru iarnă. Alții și-au deschis magazine sau baruri.

În ceea ce privește portul rrom, acesta este foarte colorat, predominând culorile roșu, verde și galben. Fustele căldărăreselor sunt frumos încrețite, cu panglici multicolore, cu bănuți și nasturi cusuți pe poalele fustelor și șorturilor. Cămășile sunt strânse, frumos încrețite în jurul gâtului cu un volănaș; au mânecile largi și sunt făcute din stambă cu flori mari sau mărunte (stamba fiind de culoare roșie, galbenă sau verde). Femeia măritată trebuie să poarte batic pe cap; o femeie cu capul descoperit aduc jignire (necinste) unui bărbat, baticul reprezintă un semn de respect pe care femeia îl aduce bărbatului. Fata nemăritată nu poartă batic fiindcă aceasta este curată, virgină. Ea își poartă părul împletit în două codițe; înainte fetițele rrome își purtau părul împletit în trei codițe, două subțirele în față și una mai groasă pe spate. În împletiturile de păr fetele și femeile au sfori roșii pe care sunt înșirați bănuții de argint, acest argint fiind aducător de noroc, ferindu-le de rele. La gât fetele și femeile au salbe de aur și lăntișoare de aur. Bărbații au pantaloni largi, confecționați din catifea verde sau neagră, pe care sunt cusute, în lateral, panglici colorate. Au veste făcute tot din catifea sau velur, pe partea din față a vestei fiind cusuți nasturi colorați și bănuți de argint. Cămașa este viu colorată, de preferință de culoare roșie cu flori mari de culoare albă sau galbenă. Cămașa bărbătească este și ea cu mâneci largi.

Aceste cămăși sunt cusute de fetele și femeile rome. Pălăria este, la rândul ei, împodobită cu mărgelile sau pene de păun, ca semn al măreției. Rromul poartă iarna căciuli de astrahan și vara pălării verzi împodobite.

## Căsătoria

Mireasa e aleasă încă din pruncie, din scutece, sau de la 2-3 ani. Se organizează o petrecere mare, se bea, se mănâncă și se dansează, astfel rromii știu cu toții că aceasta- i viitoarea mireasă a lui cutare, prin urmare, nimeni nu mai intervine în acest târg; importantă în această alegere este doar înțelegerea între cuscri. Fetița este urmărită de către cei ce au logodit-o, iar dacă există inconveniențe se adună rromii, ca să se știe că logodna a fost ruptă. Dacă nu intervine nimic ca să rupă această logodnă, viitorii socri ai fetei vin de sărbători și petrec cu viitorii cuscri și aduc daruri pentru cea care va fi nora lor: îi aduc cercei, lanț și brățări de aur, câte un galben mare (de Paști sau de Crăciun) sau hăinuțe. Până la căsătorie, deși se știe că fata lui cutare va lua pe cutare băiat, aceștia nu se întâlnesc pe furiș să se sărute sau să meargă împreună la film sau în oraș.



# Nunta

După ce s-au pus de acord, părinții băiatului vin la familia fetei cu o sticlă de vin roșu legată cu o fundă roșie. „Aven, mo, baro foro!” strigă rromii, anunțând nunta! Părinții băiatului își etalează galbenii și dacă toată lumea e de acord sunt acord, atunci cuscrii (bărbații) își schimbă pălăriile și cele două cuscre își schimbă baticele între ele. Apoi se scot țipete de bucurie și este adusă băutură și mâncare pentru nuntași. Fata este îmbrăcată mireasă de către fetele virgine și de femeile care au avut sau au un singur bărbat, cele „divorțate” nu sunt primite la îmbrăcatul miresei, pentru că aduce ghinion în noua căsnicie. Mirele poartă în piept flori, batiste rrome cusute cu flori mari, roșii și bancnote de valoare mare. Seara, mireasa e pregătită să plece la casa mirelui; întâi pleacă fata cu spatele la casa ei și cu fața spre casa mirelui, după ea vine și zestrea de nuntă dată de părinții ei: perne mari, galbeni, haine, frigidere, televizoare; cei bogați oferă fetelor lor în salba care este dar de nuntă cam 200-300 de galbeni, salbă care este îndoită sau întreită în jurul gâtului miresei. La rromi nu există cununie religioasă și nici civilă; acum, unii, mai „moderni” se duc la oficiul stării civile; despre cununia religioasă nu se discută, ei merg la biserică doar la botez, de Paști, atunci când se dezleagă de un jurământ sau atunci când le moare cineva.



## Divorțul

Divorțul nu există ca atare. Există doar „Criss rromani” în care bătrânii și bulibașa se pronunță în dezlegarea unei căsnicii. Există un jurământ de căsătorie tipic rrom. În fața celor doi tineri sunt puse o nicovală și un ciocan și pe ele se așază o bucată de slănină pe care se pune sare și o bucată de pâine. Băiatul ia sarea și slăcina de pe nicovală și ciocan, o așază pe fată pe genunchii săi, îi dă să guste din pâine și slănină iar fata, la rândul ei, îi dă și ea băiatului să guste din pâine și slănină, jurânduși credință unul altuia. După acest jurământ de căsătorie, urmează noaptea nunții. Se pune mare preț pe virginitatea miresei. Fata, când se trezește de dimineață, este îmbrăcată femeie de către soacra ei și de către femeile bătrâne, i se împletește părul în două cozi, femeia având coada împletită în așa fel încât urechea să se vadă în împletitura de păr; i se pun în coadă panglici roșii pe care sunt înșirați bănuți de argint și pe cap i se pune batic, semn că femeia este măritată. După ce fata e îmbrăcată femeie, tânăra aduce apă proaspătă de la fântână mai întâi socrilor ei, șătrarilor care sunt în jurul casei soțului ei. Apoi iese în curtea casei soacrei ei și așteaptă în fața unei găleți cu apă proaspătă, adusă tot de ea, ca să-și primească darul de nuntă. Dacă fata nu-i virgină, darul nu se mai dă. În timp ce șătrarii îi aduc daruri: fuste, cămăși, galbeni, dolari, televizoare, mașini de spălat, frigidere, ea stropește cu apă pe cei care vin la ea cu daruri, această apă fiind semnul purității și al binecuvântării. După ce s-a terminat cu darul, fata, ginerele și socrii ei merg cu toții la casa fetei ca să mai chefuiască puțin. Fata aduce și la casa părinților ei o căldare cu apă. Mai întâi, cu un buchet de busuioc, își stropește părinții, după acest moment la ea vin și fetele nemăritate să-și ia la revedere de la cea care a fost fată; mireasa le stropește și pe ele cu apă urându-le să aibă noroc de bărbat bun, soacră bună și o droaie de copii.

Berchi Andra, clasa a VII-a B  
Coordonator, instit. Pădurean Tiberiu

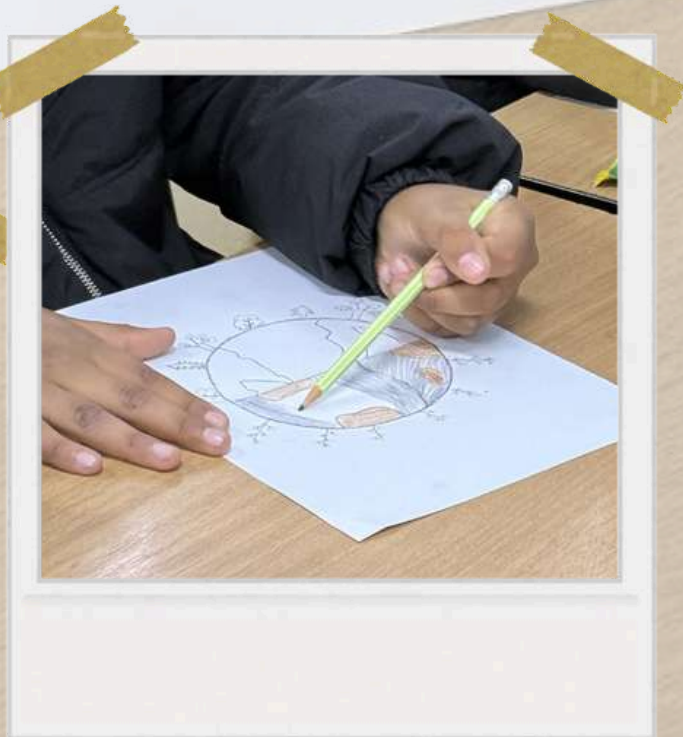
## Ce se întâmplă cu planeta noastră?

Planeta noastră, Pământul, este casa tuturor oamenilor, animalelor și plantelor. Ea ne oferă aer curat, apă și hrană. Dar, în ultimii ani, Pământul a început să sufere din cauza poluării.

Poluarea apare atunci când aerul, apa sau solul sunt murdărite de lucruri dăunătoare, cum ar fi fumul de la mașini și fabrici, gunoaiile aruncate la întâmplare sau plasticul care ajunge în natură. Din această cauză, unele locuri de pe planetă sunt încă verzi și pline de viață, iar altele au devenit uscate și fără plante.

Desenul cu planeta pe jumătate verde și pe jumătate uscată ne arată exact acest lucru: avem grijă de unele locuri, dar pe altele le afectăm prin poluare. Este important să știm că fiecare copil poate ajuta planeta! Putem să aruncăm gunoiul la coș, să reciclăm, să economisim apa și să avem grijă de natură.

Dacă toți facem lucruri mici, împreună putem transforma întreaga planetă într-un loc verde și sănătos!



Turc Adina, clasa a V-a B  
Coorinator, prof. Neag Oana

## Opționalul de revista școlii

Când am intrat prima dată în echipa revistei „Muguri de lumină”, nu știam exact ce mă așteaptă. Știam doar că îmi place să scriu și că îmi plac poveștile. Dar, de atunci, fiecare întâlnire cu colegii mei a devenit ca o mică aventură. În fiecare săptămână descoperim lucruri noi, râdem, ne contrazicem uneori, ne mai încurcăm în idei, dar până la urmă reușim să facem ceva frumos împreună.

Mie îmi place cel mai mult momentul în care trebuie să alegem subiectele. Ne adunăm în jurul mesei, fiecare cu câte o idee: un interviu cu un profesor, povestea unui coleg talentat, impresii după o excursie, fotografii de la un proiect. Atunci simt că și eu am un loc important, că părerea mea chiar contează. Uneori, ideea mea ajunge chiar pe prima pagină, și atunci simt o bucurie pe care nu pot s-o explic.



Când scriu articole, parcă deschid o ușă spre o lume doar a mea. Îmi aleg cuvintele cu grijă, mă gândesc dacă cititorilor le va plăcea și dacă vor înțelege ce am vrut să spun. Mă simt ca un mic reporter care are o misiune: să surprindă tot ce e frumos și interesant în școala noastră. Iar atunci când unul dintre colegi îmi citește textul și îmi spune „Îmi place!”, e ca și cum aș primi o medalie.





Dar „Muguri de lumină” nu înseamnă doar scris. Înseamnă și prietenie. Înseamnă să înveți să lucrezi cu ceilalți, să accepți sfaturi, să îmbunătățești, să ajuți și tu. Ne completăm unii pe alții: dacă cineva face fotografii, altcineva le aranjează în pagină; dacă cineva scrie un reportaj, altcineva îl corectează. Și, la final, când vedem revista tipărită sau postată online, toți simțim că e și o parte din noi acolo.

Cel mai mult îmi place reacția colegilor din școală. Când îi văd răsfoind revista, căutând ceva anume, citind cu atenție, zâmbind... simt că munca noastră chiar are un rost. Revista devine ca o oglindă a întregii școli: poveștile noastre, bucuriile noastre, reușitele, emoțiile — toate prind viață în paginile ei.

Pentru mine, opționalul de revistă este locul unde descopăr că pot mai mult decât credeam. Că pot să scriu, să creez, să colaborez, să fac parte din ceva mai mare decât mine. Și cred că asta înseamnă, de fapt, „Muguri de lumină”: să înveți să luminezi puțin din lumea ta și să o împărtășești cu ceilalți.

Dacă mă întrebi pe mine, e cel mai frumos opțional din școală.

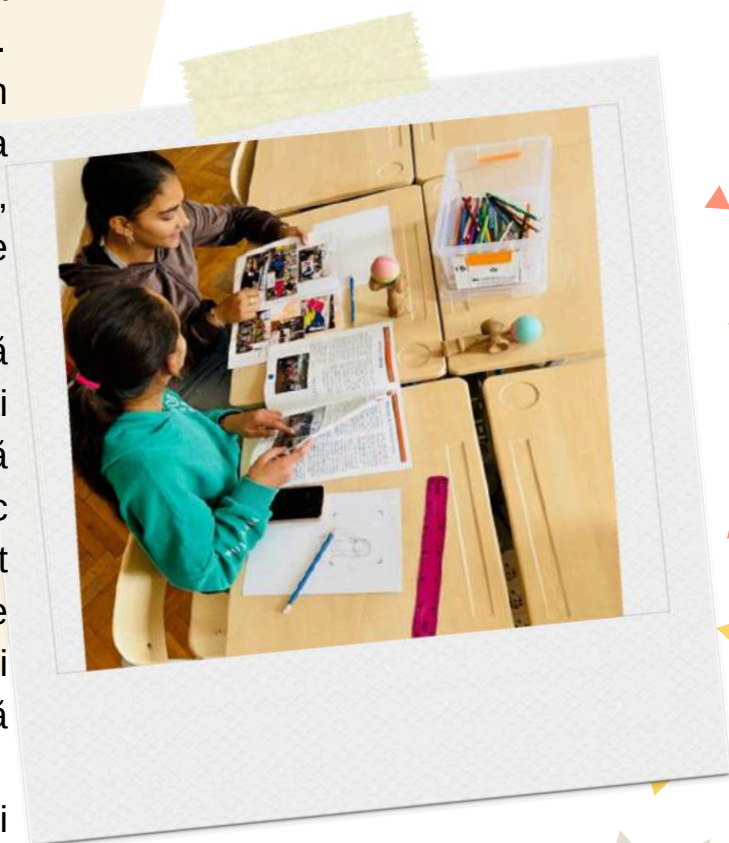
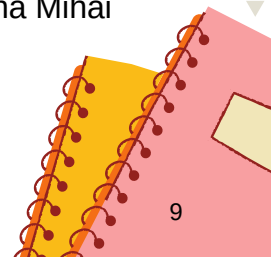


Foto: Eu cu Mădălina, analizând alte numere ale revistei școlii pentru inspirație.

Gabor Vanesa, clasa a VII-a A  
Coordonator, prof. Alina Mihai



Bună! Eu sunt Vanesa (sau Ana, sau oricare dintre noi), sunt în clasa a VII-a la Școala Gimnazială „Traian Dârjan” și vreau să vă povestesc despre ceva super tare care s-a întâmplat la școala noastră de Ziua Culturii Naționale!

De obicei, pe 15 ianuarie, auzim la radio și la televizor despre Eminescu și poezii, ceea ce e fain, desigur. Dar anul ăsta, noi, elevii, am vrut să facem ceva special, ceva al nostru, care să arate că și la „Traian Dârjan” cultura e vie! Așa că, împreună cu doamna profesoară de desen, am organizat o expoziție de creații plastice chiar în holul școlii.

A fost mult de muncă, recunosc! Am început să pictăm și să desenăm cu mult înainte de 15 ianuarie. Tema a fost liberă, dar ne-am gândit la ce înseamnă „cultura română” pentru noi. Unii au desenat peisaje din România, cu munți și sate vechi, alții au pictat portrete de artiști pe care îi admirăm, sau chiar scene din basme românești. Eu, de exemplu, am încercat să redau atmosfera de la Mărțișor, cu culori vii și multă speranță.


Cel mai greu a fost să alegem lucrările! Erau atâtea desene și picturi frumoase, fiecare cu povestea lui. Dar, până la urmă, am reușit să facem o selecție, iar colegii mai mari, de la clasa a VIII-a, ne-au ajutat să aranjăm totul. Am pus etichete la fiecare lucrare, am agățat totul frumos, iar holul școlii a prins viață!

# Ziua Culturii Naționale

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ TRAIAN DĂRJAN ” CLUJ-NAPOCA

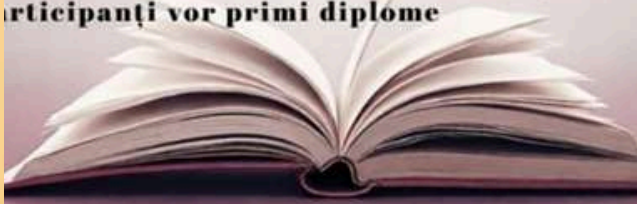
*Ziua Culturii Naționale*  
15 IANUARIE 2026

*Mihai Eminescu*



Concurs și expoziție de creații literare și desene  
*„Pe urmele lui Eminescu”*

**Participanți: elevii claselor 0-VIII de la Școala Gimnazială „Traian Dârjan” Cluj-Napoca înscrierile până în 14 ianuarie 2026, ora 12. Vor fi disponibile cadrele didactice îndrumătoare și elevii participanți vor primi diplome**



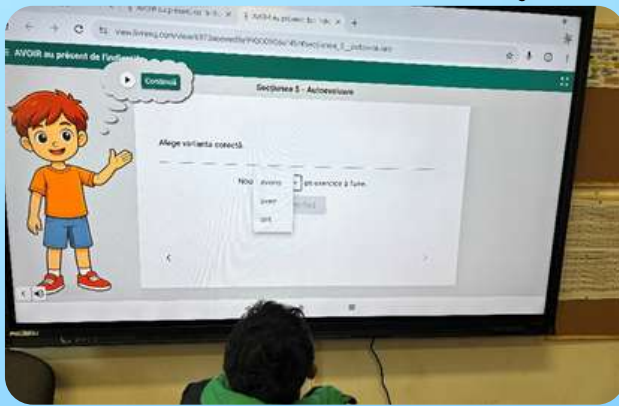
În ziua de 15 ianuarie, a fost super emoționant. Toți elevii și profesorii au venit să vadă expoziția. Am auzit o mulțime de laude și am văzut zâmbete pe fețele oamenilor. Unii colegi își explicau desenele, alții povesteau despre inspirația lor. A fost o adevărată sărbătoare a creativității noastre! Cred că asta înseamnă cu adevărat Ziua Culturii Naționale: nu doar să ne amintim de trecut, ci să creăm noi frumuseți, să ne exprimăm, să arătăm că și noi, copiii de azi, suntem parte din cultura României. A fost o ocazie minunată să ne simțim cu adevărat creatori și să arătăm că arta este pentru toată lumea.

Sunt super mândră de colegii mei și de ce am realizat împreună. Cred că am demonstrat că la „Traian Dârjan” avem nu doar elevi buni la învățătură, ci și la artă și la a face lucruri frumoase! Și sper ca anul viitor să facem o expoziție și mai mare!



Gabor Vanesa, clasa a VII-a A  
Coordonator, prof. Iojiban-Popan Alexandra-Ana

## Bonjour, viitor!



Era o zi de marți care a început cu un zumzet plin de entuziasm pe holurile școlii noastre. De când am primit cele zece display-uri interactive prin proiectul PNRAS, atmosfera s-a schimbat complet. Acum, în fiecare clasă, tabla albă a fost înlocuită de un ecran uriaș care pare să aibă superputeri.

Când a început ora de franceză, doamna profesoară nu a deschis un manual prăfuit, ci a pornit display-ul din fața noastră. Pe ecran a apărut interfața colorată a unei lecții create în LIVRESQ, dedicată verbului „avoir” la prezent. Până mai ieri, mi se părea imposibil să rețin toate formele alea, dar pe ecran totul arăta ca un nivel dintr-un joc video.

— „Cine vrea să completeze puzzle-ul verbelor?” ne-a întrebat doamna.

M-am ridicat repede și am mers în fața clasei. Cu o simplă atingere a degetului pe ecranul tactil, am început să trag formele corecte ale verbului — j'ai, tu as, il a — spre căsuțele lor. Când am ajuns la „nous avons”, am făcut un mic gest de „drag and drop”, iar display-ul a emis un sunet vesel de confirmare. Colegii mei urmăreau cu sufletul la gură, de parcă eram la o finală de eSports.

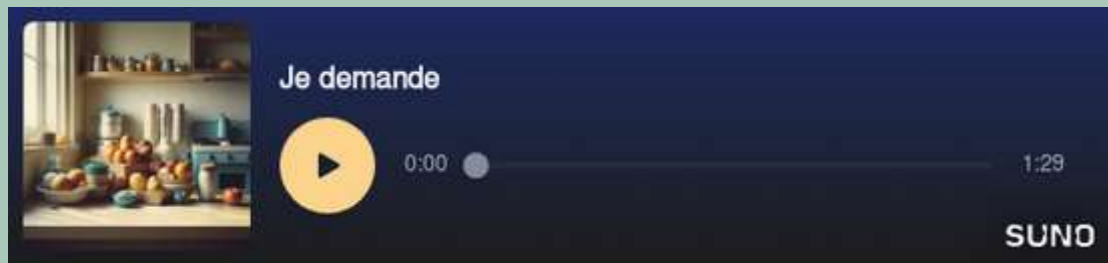
Lecția din LIVRESQ nu ne-a lăsat doar să scriem; am dat click pe pictograme și am ascultat pronunția corectă, apoi am rezolvat exerciții de potrivire direct pe ecran. Gramatica nu mai era o listă plictisitoare de tocit, ci o serie de provocări interactive pe care abia așteptam să le rezolvăm.

Datorită acestui proiect PNRAS, simțim că școala noastră s-a transformat. În fiecare zi, în oricare dintre cele zece săli dotate cu aceste ecrane, învățatul a devenit o aventură. Când s-a sunat de ieșire, știam deja pe de rost verbul avoir fără să fi făcut niciun efort conștient.

Am ieșit din clasă spunându-i colegului meu: „J'ai compris la leçon!” (Am înțeles lecția!).

Cojocnean Denis, clasa a VII-a A  
Coordonator, prof. Alina Mihai

# Je demande - chanson



ascultă aici:



Je demande de la confiture.  
Je demande des pommes,  
Pour faire une bonne mixture.  
Je demande du pain,  
Et de l'eau pour le matin.

Je demande, je demande,  
Tout ce qu'il me faut!  
Je demande, je demande,  
Pour mon repas chaud!

J'achète, J'achète du fromage,  
J'achète de la salade.  
J'achète des tomates,  
Pour mon petit repas.  
J'achète du sucre,  
Et de l'huile, pas trop gras.

J'achète, j'achète,  
Tout ce qu'il me faut!  
J'achète, j'achète,  
Pour mon repas chaud

SCAN ME!



Crée par Kovacs Jessica, V-ème  
Accompagnement pédagogique, prof. Alina Mihai  
applis: Suno et ClaudeAI

# Târg de mărtișoare





În sfârșit a sosit ziua mult visată, Întâi martie!

Eu, împreună cu familia mea am mers sa cumpărăm măștișoare. Am văzut foarte multe măștișoare frumoase. Mama mi-a spus că trifoi și coșarii aduc noroc, așa că, mi-am cumpărat un hornar și un trifoi.

Peste noapte coșarul a dispărut și am răma doar cu trifoiul. Unde poate fi un coșar dacă nu într-un horn? Așa ca l-am căutatî hornul căsutei mele de lego. El mi-a spus că hornul trebuia curățat, altfel căsuța din lego era în pericol de incendiu.

A doua zi trifoiul dispăruse și el. Se ascundea ă n grădina printre ceilalti trifoi. L-am luat si l-am prins si pe el de haină. Dupa aceea am avut numai noroc!

## *The story of how I outran a dog . . . gone wrong*

The worst decision I ever made started with the innocent thought: "I can definitely outrun this dog." To be fair, the dog was small and fluffy, barely taller than my knee. What I failed to notice was the look in its eyes, the kind of determination usually reserved for marathon runners and action movie villains.

It all began when I accidentally dropped my sandwich in the park. The dog claimed it immediately. I challenged this injustice by reaching for it. That was my second mistake. The first was bringing a turkey and cheese sandwich anywhere near a dog.

The dog started barking, so I started sprinting after him. I ran after the dog across the grass, around the picnic tables, directly through a family's intense game of football. At one point, the dog stopped by a sleeping golden retriever, I tripped over a backpack and it all happened in slow motion.

Children pointed. Adults stopped. Someone recorded. The dog, meanwhile, paused long enough to drop my sandwich at my feet just to remind me who was in control, then snatched it back and vanished into the bushes.

I lay on the grass, dejected, covered in leaves, pride and mild humiliation.

A man came to me and said, "You almost had him", and, to be honest, that didn't help at all.

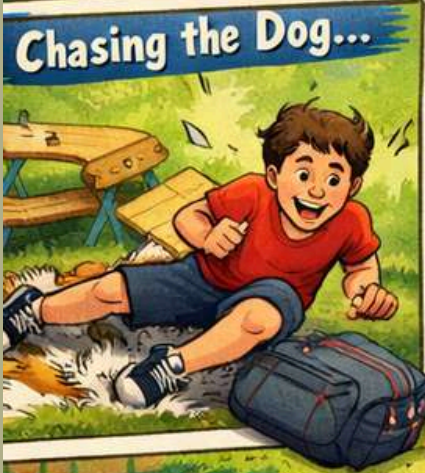
When I got home, my mom said, "Did you fight a bear?" After I explained the dog and the sandwich and everything, she laughed so hard that her face got red.

Let's say I won't chase a dog ever again or at least until I forget about what happened that day. But I don't really want to say it's a great story to tell my future grandkids . . .

A few days later, I saw the dog in the park again. This time he was with his owner. I said, "Excuse me, can I pet him?" The owner said, "Of course, go ahead." I started playing with the dog and he looked like he was trying to CHALLENGE ME to a race again, but I was more serious this time, and I refused. So, yeah, I found out the dog's name was Cupcake . . . cute name . . . it doesn't match his personality.

Șfaiț Larisa Daria-Iulia, Clasa a V  
Coordonator, prof. Taloș Adela

# The Story of HOW I OUTRAN a Dog...



# Ziua lui Eminescu - concurs

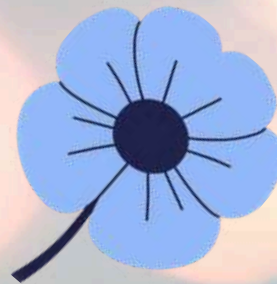
Asociază imaginile cu strofa potrivită. Trimite-mi răspunsurile tale până în ultima zi de școală.  
Poți câștiga un penar echipat!

Et tu t'en fus, douce merveille,  
En est mort notre amour fougueux --  
Douce fleur bleue, douce fleur bleue !...  
C'est bien triste sous le soleil.

À toute chose reste froid,  
Si l'on te mande ou on te leurre,  
Ce qui est flot en flot s'en va,  
N'espère pas et n'aie pas peur;  
Pese et medite à tout propos  
Ce qui est mal, ce qui est bien,  
Tout est ancien, tout est nouveau:  
Le temps passe, le temps vient.

Au long des peupliers en vain  
Je suis souvent passé,  
Me connaissaient tous les voisins-  
Mais tu m'as ignoré.

À l'étoile qu'on aperçoit  
Il y a un si long chemin  
Que la lumière traversa  
Par les millénaires sans fin.



Venesa Gabor, clasa a VII-a  
Coordonator, prof. Alina Mihai

# MATEMATICA

## Provocarea

Astăzi vă propunem o problemă distractivă pentru mintea voastră:

Problema:

Ionel are o colecție de cărți cu benzi desenate.

- Luni, își cumpără 8 cărți.
- Marți, îi dă prietenului său 3 cărți.
- Miercuri, bunica îi mai dă de două ori mai multe cărți decât are acum.
- Joi, Ionel citește 10 cărți și le pune înapoi în bibliotecă.

Întrebarea:

Câte cărți are Ionel în colecție la sfârșitul săptămânii?

Matematica nu este doar despre numere, ci și despre gândire și logică. În fiecare număr și fiecare problemă există o poveste care așteaptă să fie descoperită.

Rămâneți cu ochii pe rubrică, pentru că în fiecare număr al revistei vom avea noi provocări matematice care vă vor antrena mintea și vă vor distra în același timp!



Scanează și rezolvă niște exerciții de-a opta!

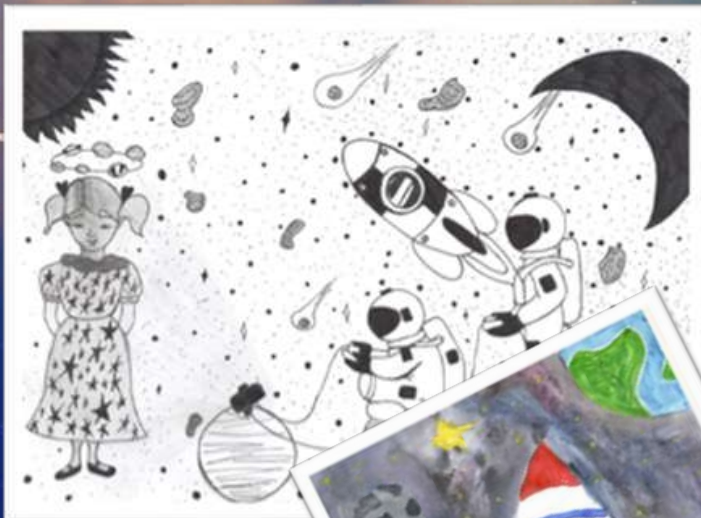
Denis Cojocnean, clasa a VII-a  
Coordonator, prof. Alexandra Iojiban-Popan

## Supereroinele spațiului: Femeile care au cucerit stelele!

Salutare, mici exploratori! Ați visat vreodată să zburăți printre stele, să plutiți fără greutate și să priviți Pământul de sus? Ei bine, multe femei curajoase au făcut exact asta! Ele sunt niște adevărate supereroine, nu cu cape și puteri magice, ci cu inteligență, curaj și o dorință imensă de a explora necunoscutul.

Prima Stea de pe Cer: Vă spun un secret: prima persoană care a ajuns în spațiu nu a fost singură! Foarte devreme, o femeie pe nume Valentina Tereshkova (din Rusia) a zburat în spațiu în anul 1963. Imaginați-vă! Ea a fost prima femeie astronaut și a arătat lumii întregi că și fetele pot atinge stelele.

Doamna profesoară de desen ne-a lansat săptămâna asta o provocare: „Femeia în spațiu”. Am ales pentru revistă cele mai bune desene ale colegilor mei.



Femeile astronaut fac tot ce fac și bărbații astronauti:

Conduc nave spațiale: Ele sunt piloți experți! Fac experimente: Ajută la descoperirea de lucruri noi despre corpul uman, plante și univers. Merg în spațiu: Ies în "plimbare spațială" pentru a repara sateliți sau Stația Spațială Internațională. Trăiesc în spațiu: Locuiesc luni întregi pe Stația Spațială Internațională, unde plutesc și fac gimnastică fără gravitație!



Pentru imaginea de mai sus am folosit Gemini AI  
Muzur Mădălina, clasa a VII-a A  
Coordonator, prof. Oana Neag

# Cutia

cu cuvinte care ne dor

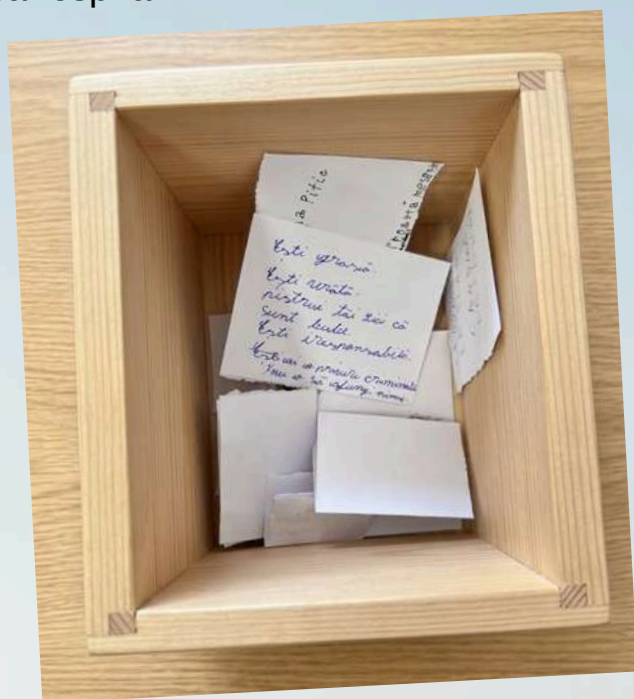
De curând, la școală am avut o activitate cum n-am mai făcut niciodată. Nu am scris la tablă și nici nu am lucrat în caiete, ci am vorbit despre cuvintele pe care le folosim zi de zi, despre cât de tare pot ele să apese sau să ușureze sufletul cuiva. Profesoara ne-a spus că vom lucra cu „Cutia cuvintelor care dor”, iar numai când am auzit titlul m-am oprit puțin și m-am întrebat ce urmează să descoperim.

La început, atmosfera a fost liniștită, dar curioasă. Fiecare dintre noi a primit câte un bilețel și ni s-a spus să scriem pe el un cuvânt sau o expresie care ne-a rănit vreodată. A fost ciudat să-mi aduc aminte de ceva neplăcut, dar în același timp parcă simțeam că fac un pas important. Cuvintele acelea, pe care le ținusem minte mai mult decât mi-aș fi dorit, au ajuns toate într-o cutie simplă, gri. Când o vedeam cum se umple, aveam impresia că devine din ce în ce mai grea, ca și cum toate durerile strânse acolo și-ar fi găsit, în sfârșit, un loc unde să stea fără să ne mai apese pe noi.

Apoi profesoara a început să citească unele dintre bilețele. Nici nu era nevoie să știm cine le scrisese; fiecare dintre noi simțea că recunoaște o parte din acele experiențe. Parcă întreaga clasă respira altfel, mai încet. Am vorbit deschis despre ce simți când cineva îți spune ceva urât și de ce credeam că oamenii aleg, uneori, să folosească astfel de cuvinte. A fost un dialog cum nu prea avem la ore: sincer, liniștit, aproape ca o confesiune colectivă.



După toate aceste momente apăsătoare, a venit și partea luminoasă. Am primit alte bilețele și ne-am gândit, de data aceasta, la lucruri frumoase: la încurajări, la complimente, la mesaje mici care pot face ziua cuiva mai bună. Le-am scris și le-am pus într-o altă cutie, una care parcă strălucea numai când te uitai la ea. În timp ce o umpleam, toată clasa se schimbaseră. Râdeam mai mult, ne priveam altfel, parcă ne era mai ușor să respirăm.



La final, profesoara a pus cele două cutii una lângă alta. Era o diferență uriașă între ele, nu la cum arătau, ci la ce simțeam noi când le priveam. Cea cu cuvintele care dor părea apăsătoare, în timp ce cealaltă părea să ne amintească de toate lucrurile frumoase pe care le putem face pentru cei din jur.

Cred că cel mai bine a spus un coleg de-al meu, care a murmurat aproape pentru el, dar l-am auzit cu toții: „Un cuvânt spus la nervi poate să doară mult timp... dar unul bun chiar îți poate schimba ziua.” Și exact asta am învățat și noi.

Nu știu dacă învățăm materia mai bine după această activitate, dar sigur învățăm să fim oameni mai atenți unii cu alții. Iar în școala noastră, zilele în care învățăm bunătatea sunt cele care rămân cu adevărat în minte.

# 170 de ani de la dezrobirea romilor

Acum 170 de ani, în 1856, s-a întâmplat un lucru foarte important pentru romii din România: au fost eliberați de sclavie. Până atunci, mulți romi erau obligați să muncească fără să fie plătiți și nu aveau voie să își aleagă singuri viața. Dezrobirea înseamnă că oamenii au început să fie liberi să trăiască cum vor și să decidă pentru ei înșiși. A fost un pas mare spre dreptate și egalitate. Astăzi, romii continuă să lupte pentru educație, respect și șanse egale. Este important să știm această poveste, ca să înțelegem că libertatea și respectul pentru fiecare om sunt foarte valoroase, indiferent de etnia lui.



# Proiect „Tineri romi pentru schimbare: participare, reprezentare și dialog”

Proiectul urmărește consolidarea capacității de participare civică și reprezentare a tinerilor romi din comunități marginalizate din Cluj-Napoca.

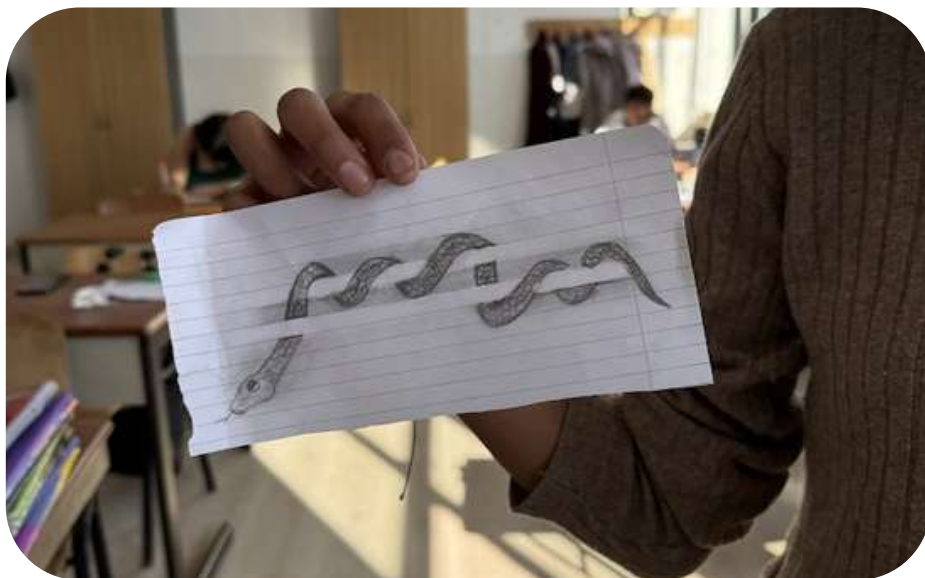
Mai jos, imagini de la activitate din școala noastră.

Scopul principal al proiectului vizează creșterea și consolidarea capacității de participare civică și reprezentare a tinerilor romi din comunități marginalizate din Cluj-Napoca, prin crearea unui cadru sustenabil de dialog cu autoritățile locale și formarea unei generații de lideri romi capabili să influențeze politicile publice.

Proiectul este implementat de Asociația Uniunea Civică a Tinerilor Romi din România, cofinanțat de Uniunea Europeană prin program ROVA.



# Maestrii desenului



Astăzi am încercat să desenez un șarpe și, deși la început mi s-a părut dificil, am descoperit că totul pornește de la linii simple. Am trasat mai întâi corpul lung și unduitor, apoi am adăugat solzii, având grijă să fie cât mai egali. Capul a fost partea cea mai interesantă, pentru că am încercat să îi dau o expresie realistă, cu ochi atenți și o limbă bifurcată.

Pe măsură ce lucram, am simțit că devin mai sigură pe mine, ca un adevărat „maestru al desenului”. La final, șarpele meu părea aproape viu, iar eu am fost mândră de rezultat. Acest desen m-a învățat că răbdarea și atenția la detalii fac diferența.- Andra Berchi clasa a VII-a B

Coordonator, prof. Neag Oana

Am vrut să desenez ceva plin de energie, așa că am umplut un coș cu fructele mele preferate. M-am jucat cu galben, roșu și mov ca să fac totul să pară cât mai vesel. Mi-a plăcut cel mai mult să conturez bobitele de struguri și să dau formă bananei folosind nuanțe diferite de galben. Sunt mândră de cum mi-a ieșit! - Berchi Raluca, clasa a VIII-a



## Clasa noastră înflorește: pregătiri pentru primăvară!

De câteva zile, atmosfera din clasa noastră s-a schimbat complet. Gata cu peisajele de iarnă, am decis să aducem primăvara chiar la noi în clasă! Cu toții ne-am suflecat mânecile și am început o activitate super distractivă: realizarea de ornamente florale pentru ferestre.

Misiunea noastră? Să creăm margarete gigantice și colorate din hârtie. A fost un adevărat atelier de creație! Am început prin a decupa petale albe și lungi, apoi am pregătit discuri galbene, pufoase, pentru mijlocul florilor. Nu a lipsit nici verdele crud pentru frunze și tulpini.



Am învățat să fim atenți la detalii și să avem răbdare. Lipiciul a fost prietenul nostru cel mai bun (și uneori cel mai lipicios!), dar rezultatul a meritat efortul. Fiecare floare este unică, cu petale lipite cu grijă și multă dragoste.

La final, ne-am adunat toți și am lipit margaretele noastre pe ferestrele clasei. Soarele care pătrunde acum prin geamuri luminează florile colorate, iar clasa noastră arată ca o grădină minunată. Suntem foarte mândri de ceea ce am realizat împreună!

Abia așteptăm să primim și alte idei creative pentru a ne decora clasa și pentru a ne bucura de fiecare zi petrecută împreună!

Clasa a VI-a,  
Coordonator, prof. Neag Oana

## „Ultima balenă cântătoare”



Trage de cursor ca să vezi balena în 3D!

Era o dimineață răcoroasă din Săptămâna Verde, iar clasa noastră nu se îndrepta spre agitația obișnuită a unui mall, ci spre strada universității, unde firma luminoasă de la Cinema Arta ne aștepta cuminte. Mergeam alături de doamna dirigintă, care ne tot spunea că filmul de azi, „Ultima balenă cântătoare”, nu e doar o proiecție, ci o experiență.

În fața cinematografului ne aștepta doamna Selma Dragoș. Prezența ei acolo dădea evenimentului o greutate aparte; nu eram doar niște copii la un film, ci micii invitați ai unei lumi care voia să ne transmită un secret important. După ce ne-am salutat am intrat în sala care păstrează ecoul tuturor poveștilor rulate acolo de zeci de ani și ne-am ocupat locurile în sala de catifea.

Luminile s-au stins treptat, iar pe ecran a explodat albastrul infinit al oceanului. Atmosfera de la Arta, mai intimă și mai serioasă decât într-un multiplex modern, m-a făcut să mă simt de parcă eram chiar acolo, în adâncuri. „Ultima balenă” nu a fost un film cu explozii, ci unul cu tăceri adânci și cântece care îți vibrau în piept.

M-am uitat o clipă spre doamna dirigintă și spre doamna Selma. Amândouă priveau ecranul cu o atenție aproape sacră. În momentele în care balena uriașă aluneca singuratică printre deșeurile lăsate de oameni, în sală s-a lăsat o liniște atât de grea, încât niciunul dintre noi nu a mai îndrăznit să foșnească vreo pungă.

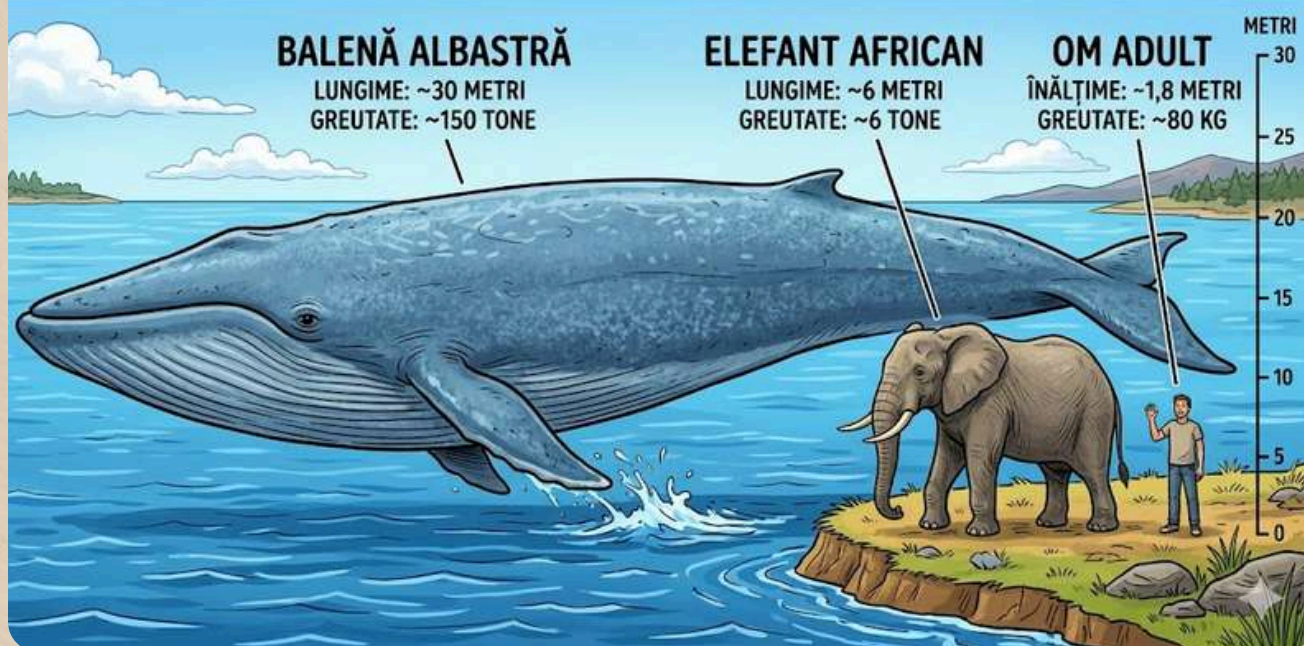
La final, când s-a aprins lumina, nu am țâșnit spre ieșire ca de obicei. Am rămas câteva clipe nemișcați, clipind des. Discuția de după, sub privirile calde ale doamnei Selma și ale dirigintei, m-a făcut să înțeleg ceva ce nu scrie în manuale: că la 12 ani, „verde” nu e doar o culoare sau o săptămână în calendar, ci o promisiune că vom proteja acea lume albastră pe care tocmai o părăsisem pe ecran.

Am ieșit de la cinema cu pași mai rari, simțind că strada și orașul arată altfel după ce ai privit, timp de o oră, prin ochii ultimului uriaș al oceanului.

Pentru voi, cu drag,

Ema Mănășturean, clasa a VIII-a  
Coordonator, prof. Alina Mihai

## COMPARAȚIE DE DIMENSIUNI: BALENĂ ALBASTRĂ vs. ELEFANT vs. OM



Am creat această imagine cu GeminiAI

# Careu de cuvinte

Săptămîna verde! Găsește cuvintele aascunse. Sunt 20

Joacă online! Click pe codul QR!

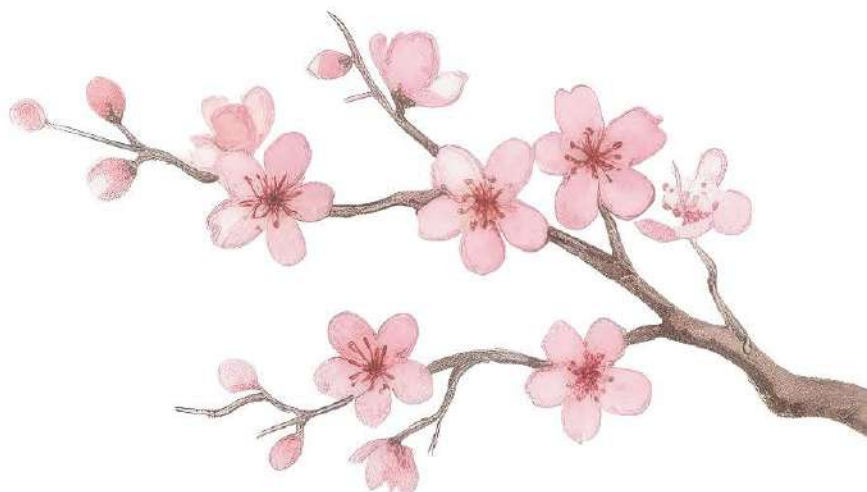


Z	G	C	A	R	T	O	N	D	D	Y	E	P	T	L
P	O	J	I	R	E	P	L	A	N	T	A	A	D	R
A	X	X	R	E	D	A	A	P	A	N	E	M	O	N
L	J	M	S	C	M	M	T	A	N	E	N	A	H	E
C	R	E	E	I	N	I	N	E	C	V	U	N	O	R
I	N	L	R	C	Z	T	M	F	N	Z	S	T	R	A
T	A	A	E	L	O	J	L	R	J	A	H	A	G	Z
S	E	M	C	A	A	P	N	E	V	D	L	L	A	I
V	C	I	U	R	M	I	A	A	T	M	O	P	N	L
E	O	N	D	E	G	T	T	C	E	S	B	C	I	I
R	F	A	E	B	O	N	U	A	I	H	O	O	C	T
D	Y	F	R	U	A	M	R	O	I	V	B	A	R	U
E	K	L	T	D	N	D	A	L	L	K	R	K	S	E
V	C	I	T	S	A	L	P	T	D	Z	U	L	H	R



## Din cuprins

Pe urmele lui Eminescu.....	1
Tradiții și obiceiuri române.....	2
Ce se întâmplă cu planeta noastră? .....	7
Opționalul de revista școlii.....	8
Ziua Culturii Naționale .....	10
Bonjour, viitor! .....	12
Je demande - chanson .....	13
Târg de mărișoare .....	14
The story of how I outran a dog . . . gone wrong .....	16
Ziua lui Eminescu - concurs .....	18
Matematica-provocare.....	19
Supereroinile spațiului: Femeile care au cucerit stelele!.....	20
Cuția cu cuvinte care ne dor .....	22
170 de ani de la dezrobirea romilor.....	24
Proiect „Linieri romi pentru schimbare: participare, reprezentare și dialog”.....	25
Maeștrii desenului.....	26
Clasa noastră înflorește: pregătiri pentru primăvară!.....	27
Ultima balenă cântătoare”.....	28
Careu de cuvinte .....	30





Școala Gimnazială „Traian Dârjan”, Cluj-Napoca  
Str. Traian Vuia nr. 76, Cluj-Napoca, 400387  
Tel: 0264416137, Mobil: 0733690640  
scoaladarjan@gmail.com, www.scoalatraiandarjan.ro